

τω τὰ ῥήματα ἐσημειώθησαν κατ' ἔνεστῶτα ὄριστικῆς
 καὶ οὐχὶ ἀπαρεμφάτου, ὡς παρὰ τοῖς ἄλλοις, παρασημει-
 ουμένου ἔνθα δεῖ καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἀνωμαλῶν χρό-
 νων, καὶ ἄλλων τινῶν ἀνωμαλιῶν. Περὶ δὲ τὴν ἐρμηνείαν,
 ἀποδοὺς κυριολεκτικῶς ὅλας ἔκαστης λέξεως τὰς σημα-
 σίας, παρεσημείωσα προσέτι καὶ πολλὰς συνωνύμους ἑλ-
 ληνικὰς ἐκ τῶν πρωτοτύπων κειμένων, ἀνθ' ὧν εύρισκε-
 ται τεθειμένη ἡ αὐτὴ λέξις ἐν ταῖς Σλαβωνικαῖς μετα-
 φράσεσιν. Ἀντεχόμενος δὲ τῆς ὄρθοτητος τῶν λέξεων, προ-
 ειλόμην πανταχοῦ (ἐκτὸς δύο ἢ τριῶν ἔξαιρέσεων) τὴν γρα-
 φὴν αὐτῶν τὴν παραδεγμένην ἐν ταῖς ἐκδόσεσι τῶν τε Ἰ-
 ερῶν Γραφῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων· τὰς δὲ
 ἐν τῷ ποιητικῷ παραρτήματι ἀπαντωμένας λέξεις, τὰς
 καθαρὰς μὲν Σλαβωνικὰς οὖσας, τονιζομένας δὲ καὶ προ-
 φειομένας Σερβικώτερον, οὐ κατεγώρισα ἐν τῷ Λεξικῷ κα-
 τὰ τὸν Σερβικὸν τονισμὸν, ἀλλὰ κατὰ τὸν συνήθη ἱερο-
 γραφικὸν. τὰς δὲ ἐν τοῖς πρωτοτύποις λόγοις ἀπαντωμέ-
 νας νεωτέρας λέξεις ἀνηκούσας οὐχὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Σλα-
 βωνικὴν, ἀλλ' εἰς τοπικὰ ἴδιώματα, τὸ Ρωσικὸν δηλο-
 νότι, τὸ Σερβικόν, καὶ ἄλλο, διελὼν κατεγώρισα μετὰ τὸ
 τέλος τοῦ Λεξικοῦ ἐν ἴδιῳ Ἀλφαριθμητικῷ πίνακι ὑπὸ τὸ
 ὄνομα Γλωσσάριον. Πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας ἐπήγαγον, ὡς
 μοι ἔδοξαν, ἐπὶ τὸ κρείττον μεταβολὰς, ὡς ἔκαστος τῶν
 φίλων ἀναγνωστῶν δύναται παρατηρῆσαι, ἀντιπαραθέ-
 μενος τοῦτο πρὸς πάντα τὰ πρὸ αὐτοῦ Σλαβωνικὰ λε-
 ξικά. Ἐκτίθημι δὲ ὅμιλος καὶ ἐγὼ πρὸ αὐτοῦ σημειώσεις
 τινὰς καταδηλούσας τὴν μέθοδον αὐτοῦ, καὶ ὅδηγού-
 σας τοὺς μαθητιῶντας πρὸς εὐλοπωτέραν καὶ σκοπιμωτέ-
 ραν αὐτοῦ χρῆσιν. Οὕτως ἔχουσιν οἱ τῆς Χρηστομαθείας
 σπουδασταὶ πρόχειρον βοηθημα πρὸς τὰς μελέτας αὐτῶν
 τὸ προκείμενον Λεξικόν, θεραπεῦον μὲν πληρέστατα τὰς
 σχολαστικὰς αὐτῶν ἀνάγκης, περιέχον δὲ περίπου τὰ